

שליחות

עיתון פנימי לתלמידי החיידר נט

יוסי היקר,

תמסור דרישת שלום למוישי התמוד, הוא כנראה לא יודע מה ההבדל בין יום כיפור לכל הצומות האחרים. הצומות האלו הם ימי צער ואבל על חורבן בית המקדש, ורק יום כיפור הוא בכלל לא יום עצוב. אנחנו צמים בו כי אנחנו כמו מלאכים, ורוצים להתקרב לה' ולא להתעסק בדברים גשמיים. אבא אפילו אמר לי שבצהריים, כשאטבור את הצום, אני יכול לקבל ממתיק שאני אוהב לכבוד היום הקדוש כי לא צריך להתאבל בו. אז הלוואי שהיום הזה יהפוך ליום הכי שמח כי נזכה לחגוג אותו בבית המקדש!

גמר חגיגה טובה,

שניאור, חוסי

שניאור היקר,

בין כל ההכנות הרציניות ליום כיפור, נזכרתי במשהו מצחיק שקרה לנו בשנה שעברה. באמצע הסעודה המפסקת פתאום שמנו לב שמוישי הקטן לא נמצא ליד הטולחן. אחרי שחיפשנו בכל הבית מצאנו אותו יושב על הרצפה במדר עם הצלחת שלו. הוא שמע שיש צום, ראה את כולם מחליפים לנעלי בית, והיה בטוח שטוב הגיע תשעה באב וצריך לשבת על הארץ ולהתאבל... כולנו צחקנו והחזרנו אותו לטולחן. טוב, הוא היה אז קטן, השנה הוא כבר גדל ורוצה אפילו לצום כמה שעות. שיהיה לך צום קל וגמר חתימה טובה!

מגלגל,

יוסי, אורי הקודש

מי רוצה לבקר בסוכה שלי?

השליחותון הבא ייצא בעז"ה לאחר חג הסוכות, ובו נטייל בתמונות בסוכות שלכם מסביב לעולם.

שלחו לכתובת המייל של העיתון תמונות שלכם בסוכה, במבצע לולב, או בפעילות אחרת של חג הסוכות. ציינו שם ומקום מגורים.

shlichuton@gmail.com

רגעים

3/1 הרבי

התדעו היכן צולמה התמונה ובאיזה מעמד?

התמונה השבועית:

בתמונה הקודמת
נראה הרבי
על בימת התפילה
בזאל הגדול
לאחר 'התרת נדרים'
בערב ראש השנה

תשע"ה

ראשי תיבות רבים ויפים לשנה החדשה
התקבלו מהתלמיד יוסי סטמבלר.
המובחרים:

תהא שנת עבודת השם
תהא שנת ערבוב השטן
תהא שנת עמוד התורה
תהא שנת עורה הנבל

עשירי למניין

סיפור ליוץ כיפור

רבי לייב הגיש לפריץ טלית שקיבל מאחד המתפללים. אחר-כך ניגש אל ארון-הקודש ופתחו. הוא הוציא ממנו שני ספרי-תורה. אחד מסר לזקן המתפללים ואת השני נתן בידיו של הפריץ. הצדיק ניגש אל התיבה לתפילת כל-נדרי.

"על דעת המקום ועל דעת הקהל", פתח בנעימה המסורתית, "אנו מתירין להתפלל עם העבריינים". קול בכי חנוק בקע מתחת לטליתו של הפריץ. בפעם השנייה, כששב רבי לייב על המלים הללו, גבר הבכי. בפעם השלישית כבר היה קורע לבבות. הבכי העז סחף אחריו את כל המתפללים.

גם למחרת, במהלך כל התפילות, ניצב הפריץ בפניו. עטוף בטליתו, קומתו נשחוחה, כל גופו רועד מבכי ופניו לא יראו מפעם לפעם נפלטה מפיו אנחה כבדה.

הגיעה שעת תפילת נעילה. תפילתו של הצדיק הרטיטה את הלבבות. הפריץ עדיין עמד במקומו, מכסה את פניו בטליתו, גונח ונאנח.

ופתאום, כשהגיע הציבור ל"שמע ישראל", קם הפריץ וניגש אל ארון-הקודש הפתוח. הוא הכניס את ראשו פנימה, חיבק בזרועותיו את ספרי-התורה, וקרא בקול גדול שזעזע את כל הנוכחים: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד!".

אחר-כך הזדקף מלוא קומתו והחל קורא בכל כוחותיו: "ה' הוא האלוהים!". כך קרא פעם אחר פעם, כשכל קריאה חזקה ומרעישתה מקודמתה. כשהגיע לפעם השביעית, ניכר היה כי הוא מרכז בה את כל יתר כוחותיו. קריאתו זו הרעידה את כותלי בית הכנסת. ואז אפסו כוחותיו והוא צנח ארצה ללא רוח-חיים.

מאותו יום-הכיפורים ואילך נוהג היה רבי לייב שרה'ס לומר מדי שנה ביום זה קדיש, לעילוי נשמתו של הפריץ שמת מתוך תשובה שלמה.

סערה חזקה תפסה את רבי לייב שרה'ס בדרכו, בערב יום הכיפורים. הוא ראה כי לא יספיק להגיע לביתו, ופנה לאחד הכפרים שבדרך, שם הספיק לעצור זמן קצר לפני התקדש היום.

שאל הצדיק היכן מתקיים מנון, ונדע לו כי בכפר גרים נשמונה יהודים, ולקראת היום הקדוש צריכים להגיע שני יהודים נוספים ממקום סמוך כדי להשלים מנין.

זמן "כל נדרי" הגיע. יהודי הכפר נאספו כולם ברגש, אולם מנון – אין. מסתבר כי ברגע האחרון שני היהודים שהיו אמורים לבוא לא הגיעו. תושבי הכפר השלימו עם העובדה כי לא יזכו להתפלל במנין הפעם, אולם הצדיק לא אמר נואש.

"אולי יש בכפר יהודי נוסף?", שאל בתקווה, "אפילו כזה שאינו מתנהג כיהודי?". בני הכפר הביטו בו בתמיהה ואמרו: "הפריץ, אדון הכפר, הוא יהודי. אולם כבר עשרות שנים שאין לו כל קשר ליהדות. הוא המיר את דתו ולגמרי אינו אוהד את היהודים ואת מנהגיהם".

בכל זאת, התעקש רבי לייב וברר היכן מתגורר הפריץ, באמרו: "דלתי תשובה אינן ננעלות". הוא מיהר לעבר האחוזה המפוארת של היהודי המומר, כשהוא לבוש ב'קיסל' ובמצנפת.

הפריץ, שפתח את הדלת, כמעט וגרש את היהודי שהתפרץ לביתו, אך פניו המאירות של הצדיק חדרו לעומק נשמתו והוא עמד מחרש.

רבי לייב הביט בו במבט חודר ואמר: "דע לך כי אין דבר העומד בפני התשובה. כעת, ליל יום כיפור, חסר לנו יהודי למנין, ורק אתה יכול להשלים את החסר".

בינתיים, בבית הכנסת הקטן המתווך היהודים בחשש. הם לא ידעו כיצד יגיב הפריץ, ואיזו מכה ינחית עליהם. אולם, להפתעתם הדלת נפתחה כשמאחורי רבי לייב משתגר הפריץ.

לקראת ראש השנה
התארח בכיתה ב' אורח מכובד,
הרב חניאל פרבר מארץ ישראל.

ילדי כיתה ז'
מתנסים בתקיעת שופר
במהלך לימוד הלכות ראש
השנה עם הרב גולדמיץ

הרב התפעל מאוד
מהאופן שבו לומדים ילדי השלוחים,
ומהפריסה הרחבה של השלוחים בעולם.
הוא נשא דברים על ראש השנה
ובירך את הילדים.

כשילדי כיתה ב' איחלו לרב פרבר
שנה טובה ומתוקה,
הוא התרגש מאוד ואמר:
"כזו שנה טובה אני עוד לא זוכר,
שנה טובה מכל העולם"

הצצו נט

אניגה

מאורע מיוחד ומרגש
נחגג השבוע בכיתה ד':
יום תחילת לימוד הגמרא!

מענדלה קסלמן
מכיתה ד'
זכה לעשות קידוש ה'
בדרך מיוחדת.

בזמן שיעור גמרא היה צריך לצאת לנסיעה,
אך לא וויתר על הלימוד, והשתתף בשיעור
מתוך הרכבת, כשהוא מסביר לנוסעים
המתעניינים מהו לימוד תורה
ומהו ה'חיידר נט'.

הילדים הגיעו נרגשים עם חולצות לבנות,
שמעו מפי המחנך על חשיבות לימוד התורה
וצפו בקליפ מיוחד בנושא.

בהמשך המסיבה, נערכה בכיתה מכירה פומבית
על הזכות לקרוא את המשנה הראשונה במסכת.
הילדים הציעו סכומים גדולים של שורות תניא
ללימוד בעל פה, עד שהתלמיד יוסי סטמבלר
קנה את הזכות הגדולה ב52 שורות תניא,
אותן התחייב ללמוד בעל פה.

בכיתות ד' - ה'
אנו לומדים בשיעורי חסידות
עם הרב מענדי ליברמן על תשרי
במחיצת הרבי. על מסירת הפ"ג, מעמד
התקיעות, כוס של ברכה, ברכת הבנים, ועוד.
השבוע זכינו לביקורים של אורחים מיוחדים,
אבות של תלמידים: הרב קסלמן והרב גרייזמאן, שסיפרו לנו
על החוויות האישיות שלהם מחודש החגים אצל הרבי.

במחשבה

בין הפותרים נכון עד יום שלישי תיערך הגרלה
כתובת מייל העיתון: shlichuton@gmail.com

שולמק'ה
וחיימק'ה
התאומים
מברכים על
ארבעת המינים.

מצאו 5 הבדלים
בין הציורים.

מזל טוב

הזוכה השבוע:

יהושע קוט,
טאלין
כיתה ח'

בכל שבוע יש בעיתון כמה מדורים לפתירה:
במחשבה תחילה, רגעים אצל הרבי,
ולפעמים מדורים נוספים.
כל פתרון מזכה בכרטיס נוסף בהגרלה השבועית.
על העיתון הקודם שלחו פתרונות נכונים:
מענדל וגנר, שמשון פישר, יהושע קוט, יענקי קוט,
מענדל קמינצקי, מענדי קופמן, יוסי סטמבלר